

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-05-16

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2 4

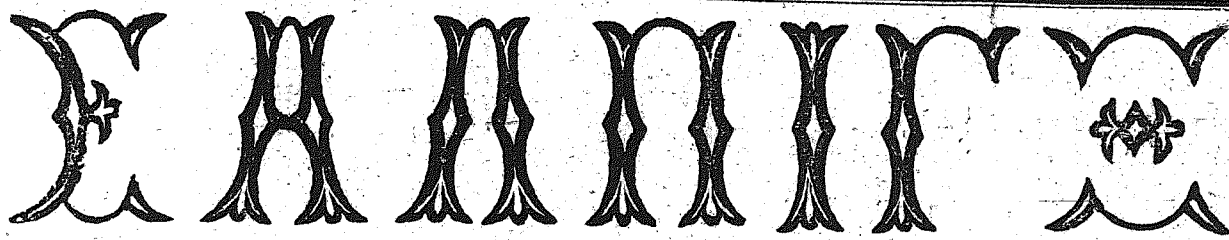
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10303>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ 99, 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS

ΤΟ ΙΩΒΙΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ

Ἐάν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ σептῆ Ἀνασσα τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπιθύμῃ νὰ καταστήσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετοῦς βασιλείας Τῆς ἀληθῆς Ἰωβιλαίου ἔτος, ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ὄνομα Ἰωβιλαίου δὲν ἐδόθη εἰς τὴν ἑορτὴν Τῆς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, πολλὰ δύναται νὰ ἐλπίσωσιν οἱ ὑπὸ τὸ κρατικὸν Αὐτῆς σκῆπτρον διατελοῦντες λαοὶ καὶ μάλιστα οἱ μᾶλλον πάσχοντες καὶ τοὺς ὁποίους ἀληθῆς Ἰωβιλαίου ἔτος δύναται νὰ ἀνακομφίση, ταχθὲν θεοθεν ὡς σωτήρον τοῖς πάσχουσι καὶ ἀταδυναστευομένοις.

Ἰωβιλαίου ἔτος ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἑορτὴ, ἐξ αὐτῆς τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀπορρέουσα, (τοῦ Λευιτικῆ), καθ' ἣν μετὰ πᾶσαν πᾶρσθον ἐπτα ἑβδομάδων ἐτῶν, ἦτοι 49 ἔτη, ἑορτάζετο ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος, ἔτος ἀφέσεως καλούμενον. καθ' ὃ ἡ γῆ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀκαλλιέργητος, αἱ γενόμεναι ἀγοροπωλησίαι κατὰ τὴν προηγουμένην πεντηκονταετηρίδα ἠκυροῦντο, οἱ δοῦλοι ἀπηλευθερόνοντο κλ. κλ. ὠνομάσθη δὲ Ἰωβιλαῖος ἡ ἑορτὴ αὕτη παρὰ τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν Ἰωβὲλ ἣτις σημαίνει κέρας κριοῦ, διότι διὰ τοιούτου κέρατος ὡς διὰ σάλπιγγος ἀνηγγέλλετο καθ' ἅπασαν τὴν Ἰουδαίαν ἡ ἑορτὴ.

Ἴδου λοιπὸν διατὶ εἶπομεν ὅτι, ἐάν ἡ ἑορτὴ αὕτη τῆς χαριτοδότητος Ἀνάσσης ἡμῶν δὲν φέρῃ ἀπλῶς καὶ κατ' ἐπίφασιν μόνον τὸ ὄνομα Ἰωβιλαῖος, δύναται πολλὰ νὰ παράσχη ἡμῖν.

Βλέπω τὸν πλάστην τεταμένον ἔχοντα τὸν δάκτυλον καὶ ἀποτεινόμενον πρὸς ἐκείνην, εἰς ἣν ἐδωρήσατο ἐπὶ τῆς γῆς τὴν μεγαλειτέραν μερίδα, τὸν μελεϊτερον πλοῦτον καὶ τὴν μεγαλειτέραν ἰσχύν, ἐπιτάττοντα αὕτη καὶ τὴν μεγαλειτέραν γενναιότητα, διότι αὕτη καὶ μόνη καὶ πρώτη παρέσχε τὸ μέγιστον ἐπὶ γῆς εὐτύχημα τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου ἔτους. « Σὺ καὶ μόνη καὶ πρώτη—λέγει πρὸς Αὐτὴν—ἠξιώθης τῆς παρ' Ἐμοῦ χάριτος νὰ ἑορτάσῃς ἑορτὴν ἣν διὰ στόματος τῶν ἁγίων μου

ἐπέταξα τῷ ἐκλεκτῷ Μου λαῷ. Πρόσχε τῇ θελήσει μου καὶ φύλαξον τὰ προστάγματά μου ὡς διαταξάμην αὐτὰ ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἁγίων μου ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς Σου. Μὴ βεβηλώσῃς τὴν διαθήκην μου καὶ μὴ ἀθετήσῃς τὰ προστάγματά μου. Ἐόρτασον ἑορτὴν ὡς ἐπέταξά σοι ἵνα μὴ ἀποστῇ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ Σοῦ ».

Τὴν τρομερὰν ταύτην φωνὴν ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκούῃ ἡ θεοσεβῆς βασιλοσα ἡμῶν, καὶ ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθάνηται ὅτι ὅσον ὑψηλὴ καὶ ἔξοχος εἶνε ἡ χάρις ἣς θεοθεν ἠξιώται, ὅσον σοβαρὰ καὶ ὑπέρλαμπρος ἡ θέσις ἣν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκέκτητο, τόσον σπουδαῖα καὶ ἀπαράβατα τὰ καθήκοντα ἅπερ τῇ ἐπιβάλλονται ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἑορτῆς Τῆς κατὰ τὴν θεόπνευστον βίβλον.

Ἐάν δὲ ἡ φωνὴ αὕτη δὲν κατέρχηται εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἀνάσσης τότε ὡς ἡ Θεία Βουλὴ ἔδοτο Αὐτῇ τὸ ἑορτάσαι Ἰωβιλαίου ἔτος, ἔδοτο βεβαίως καὶ τῇ δυστυχῇ Κύπρῳ τὸ ὑπομνήσαι Αὐτῇ τὰ ὑπο τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀναγραφόμενα καθήκοντά Τῆς.

« Καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεται » φωνάζει καθαρῶς πρὸς τὴν Ἀνασσαν τὸ Πνεῦμα κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου. (ἰδὲ Λευιτικῆ κεφ. 25).

« Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ » λαλεῖ σαφῶς πρὸς τὴν Βασίλισσαν ἡ Βίβλος. (αὐτόθι).

« Ἐάν δὲ μὴ ἦ τιμι ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ, καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανόν, λύτρα αὐτοῦ » συμβουλεύει τὸ Πνεῦμα τὴν ἀξιοθεῖσαν διὰ τῆς χάριτός του νὰ ἑορτάσῃ τὸ Ἰωβιλαίου. (αὐτόθι).

Ταῦτα ὑπομινῆσκει κατὰ θεῖαν ὄντως βουλήν ἡ « εἰς τὴν πατριὰν αὐτῆς ἀπελεύσεσθαι » ἀναζητοῦσα, ἡ αὐτὴν ἀγχιστεύοντα ἀδελφόν τῆς πρὸς λυτρωσιν ἀναμένουσα, ἡ αὐτῆς εὐπορίας τῆς χειρὸς

καὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λυτρῶν » δεσμένη δυστυχῆς Κύπρος, πρὸς τὴν πανδημῶς κηρύξασαν ὅτι Ἰωβιλαίου ἑορτάζει ἔτος, ὡς παρὰ Θεοῦ ἠξιώται. Εἶνε ἄρα γε ἀνάγκη ἐπεξηγήσεως τί τὸ Πνεῦμα διατάττει κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου; Εἶνε ἀνάγκη ἐρμηνείας τῶν θεῖων Βουλῶν;

Ἴδου ὅτι ἡ γῆ τῆς Κύπρου, κατὰ θεῖαν καὶ τοῦτο Πρόνοιαν, εὐρίσκεται ἀκαλλιέργητος, ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν Βίβλον ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἰωβιλαίου. Τὰ λοιπὰ ὀφείλει νὰ ἐφαρμώσῃ ἡ ἡρωὶς τῆς ἑορτῆς. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ ἀνωτέρω κυρίων διατάξεων τοῦ Ἰωβιλαίου μία καὶ μόνη ἐάν ἐκτελεσθῇ ὑπὲρ τῆς Κύπρου, ἡ παράδοσις τῆς ἱερᾶς βίβλου ἐξετελέσθη. Ἄλλως ἀπαλειφθήτω πρὸς Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τὸ ἱερὸν ἐπίθετον Ἰωβιλαῖος, τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, τὸ ἔτος τὸ σωτήριον, ἵνα μὴ κατακριθῶμεν ὡς ἱεροσυλοὶ, καὶ ἵνα μὴ βλασφημῶμεν τῷ Θεῷ ἐμπαίζοντες τὰς ἑορτάς του καὶ μυκτηρίζοντες τὰ προστάγματά του.

Η ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Κατὰ τὸ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθὲν πρόγραμμα (ὅρα ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ) τὴν 10 π. μ. τῆς 12[24 Μαΐου ἐψάλη ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Νάπας δοξολογία εἰς ἣν παρήσαν ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐν ἐπισήμῳ στολῇ, καὶ τὸ πρακτορικὸν τῶν διαφόρων Δυνάμεων σῶμα. Τούτοις ἔπασιν ὡς καὶ τοῖς ἀξιοτ. κ. κ. Βουλευταῖς, τῷ ἀξιοτ. Δημάρχῳ καὶ τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὠρίσθησαν καταλλήλως δι' ἐπιγραφῶν αἱ θέσεις ἐν τῷ Ναῷ. Πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ ὡς καὶ τῆς Νοτίας εἰσόδου τούτου διεσκευάσθη ἀφίς μυσειοστόλιστος καὶ σημαιοστόλιστος, ἐντὸς δὲ τούτου ὑψούτο ἡ κυανόλευκος. Σῶμα πεζῶν χοροφυλάκων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἱκανωτάτου ἑκατοντάρχου Μουσταφᾶ ἐφένθη ἐν γραμμῇ ἀντικρῦ τῆς εἰσόδου ἰστάμενοι παρουσιάζον τὰ ὄπλα εἰς τὰς εἰσερχομένας ἐπισημότητας. Τὴν 10ην λοιπὸν ὥραν ἤρξατο ἡ τελετὴ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πανοσιῶτ. Ἐξάρχου κ. Θεοφυλάκτου καὶ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ τῆς πόλεως Κλήρου. Μετὰ τὰς δεήσεις « ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Βικτωρίας, τοῦ διαδόχου, τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ » κλ. ὁ ἀξιοτ. Δημάρχος κ. Δ. Χατζηπαύλου ἀπήγγειλε ζωηρῶς τὸν κάτωθι λόγον:

Ο ΦΙΛΑΡΓΓΥΡΟΣ.

Όταν είχα τον κερών μου πέντα έξοδα τρελλά,
της τρελλής νεότητός μου ασυγχώρηταις θυσίαις;
Σ τὰ γεράματά μου τώρα μόλις έβαλα μυαλά,
Και θρηνώ δια ταίς τούτοις πρωτιναίς παραλύσαις.

Το κεφάλι μου 'ς ταις πέτραις τυπότ' 'σαν τρελλός.
Τ' ήθελες ξερό κεφάλι και νά τρώγεις και νά πίνεις;
'Ας φοφούσες εις το χώμα διατι πολυτελώς
ανάπαισεί μ' 'έζητούσες μέσ' τὰ πάχυτα της κλίνης;

Όσα έχω δέν μ' εύφραίνουσι δσα έφυγαν θρηνώ
Μιλωύμι κλειδωμένο τόσον δέν με καθηδύνει,
'Όσον σφαίρει την καρδίην μου ένα κάλπικο λιανό
όπου φεύγει και μ' αφήνει.

Κάθουμαι και λογαριάζω με τον κλάσμα τον παρό
τό τσοούτσιο 'ς το άλας, τό τσοούτσιο 'ς το λάδι
τό τσοούτσιο 'ς τό τάδε αν συνάψης καθαρά
γίνονται σωστοί παράδες όπου φεύγουν κάθε βράδυ.

Τι άσέβεια του κόσμου! με ταίς φούκταις νά πετόν.
Φρένα μ' έρχεται και σκάνω σαν τούς βλέπω να
[τά σπέρνουν]
Και την τυφλωμένη τύχην που τούς δίδει και πλουτούν,

Όλοι τρώπω έχουν χέρι, κ' εις έμέ μόνον κλειστό,
Όλοι θέλουν να μ' άρπάξουν πλην τον κόπον
[μόνον χάνουν.]
Εις δεσμάτα σαράντα τ' άσπρουλάκι μου βαστώ,

Είμαι τέκνον της προδου, θέλω το κοινόν καλόν
και δασκάλους και σχολεία.
Τά εύλογημένα έμωσ καταντούν 'ς τον 'δ θο λ'δ ν,
Και του πράγματος να δλη καθ' αυτό ή δυσκολία.

Όταν κλειδί, 'ς τον πάτο πάτο κ' εις κρυψώνα μυστικόν
δ τι εύρης κ' δ τι λαχης.
Ναι! καλά που ενθυμήθη, λέγει κ' ένα γνομικόν,

Όσαυροι μου σκυριασμένοι! αλυσόμεν' αγαθά!
Μουχλιασμένα μου κελάρια! ξυρισμένας μου
[βαρέλλαις!]
Νά σας βλέπω μόνον τώρα ή καρδία μου μεθά,

Όσοτε να μη τολμήση φθόνος, μάτι, ή άφή,
ώς έδώ να εισχωρήση πριν το σώμα μου τωρή.
Η. Τ.

Ο ΠΑΛΗΝ Η ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Φεύγων δ Πάλνης του πικρού κόσμου τούτου την ζάλην
έπλάνη εις την έξοχην το άσπατόν του βήμα'
της κοινωνίας φρεσίων πικρών άνεμοζάλην
ειχ' υποφέρει, εγεινεν έλευεινόν των θύμα.

Πληρούνται από δάκρυα οι μύκροι όφθαλμοί του.
φιλει το δένδρον, το φιλει, ξαναφιλει άκόμα
από το στήθος φλογεροί πνέουν οι στεναγμοί του
υπό το δένδρον κάθηται τέλος επί το χώμα.

Εις την τερπνήν της φύσεως εκείνην μοναξίαν
βλέπει τον λευκοπράσινον κυματισμόν του σίτου,
'Ακόμα εις δένδρον θεωρεί γραμμένον τ' όνομά του
ήτο κ' εκείνη παρ' αύτω, ήν είχεν άγαπήσει.

Εως την τερπνήν της φύσεως εκείνην μοναξίαν
βλέπει τον λευκοπράσινον κυματισμόν του σίτου,
'Ακόμα εις δένδρον θεωρεί γραμμένον τ' όνομά του
ήτο κ' εκείνη παρ' αύτω, ήν είχεν άγαπήσει.

Υπό άφθόγους τούς καρπούς τὰ δένδρα έτι κύπτουν;
Οί στάχυες την κεφαλήν βαρείαν έτι κλίνουν;
τάς πεδιάδας βάμβακες, έρέθινθοι καλύπτουν;
οι χρυσομένοι πέπονες την γην έτι βαρύνουν;

Επις τὰς διόδους των άγρών άνοιθόν έτι τὰ κρινά;
τό φεύμα παραπλευρώς των άκόμα κελάρύζει;
'Ακόμα ψάλλουν τὰ πτηνά, την πρώτην του άκτίνα
δταν να ήίτη εις την γην ο ήλιος αρχίζει;

Βομβούν έτι αι μέλισσαι εις έξρος πρωίαν
περι τὰ δένδρα ως και πριν; Μοσχοβολούν τὰ 'τα,
οι κρινόι και οι νάρκισσοι; Χύνουν την ευωδίαν
εκείνην, ήν και άλλοτε έχουον τα πεδιά;

Εν Βαρσοσσίς ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ενώπιον του έν Μόρφου Κομοδίκου
M. Καραγεωργιάδου.
Πρός τον Χατζή Χαραλαμπίη Αντώνη έλ Νικήτα
άγνωστου διαμονής.

Διά του παρόντος διατάττεσθε να έμφανισθήτε
ένώπιόν μου έν Μόρφου κατά την 20
ήμέραν του Ιουλίου 1887 και ώραν 10 π. μ.
καθ' ήν θα συζητηθή ή υπό του Κίμωνος Γ.
Καραγεωργιάδη έκ Λευκωσίας γενομένη καθ'
ύμων άγωγή δι' ής ο ρήθεις έναγων άπαιτεί
από σε Α. 2—18.0 λίρ. δύο σελίνα όεκα
όκτώ δυνάμει γραμματίου της 28 Νοεμβρίου
1880, λήξαντος 1 Ιουνίου 81. Περι πλέον
δέ και τόχους μέχρι τελείας άπίφασεως γρ'
378 δλα Α. 5.

Τελειδίκος άπόφασις δύναται να έκδοθή
καθ' ύμων είτε παρουσιασθήτε κατά τον ένω
χρόνον και τόπον είτε μή.
Τή 19 Μαΐου 87.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ενώπιον του έν Μόρφου Κομοδίκου
M. Καραγεωργιάδου
Προς τον Μεχμέτ Ζενκή έρένην εξ Αργακίου
άγνωστου διαμονής.

Διά του παρόντος διατάττεσθε να έμφανισθήτε
ένώπιόν μου έν Μόρφου κατά την 20
ήμέραν του Ιουλίου 1887 και ώραν 10 π. μ.

καθ' ήν θα συζητηθή ή υπό του Συμεώνος
Χριστοδούλου έκ Μόρφου γενομένη καθ' ύμων
άγωγή, δι' ής ο ρήθεις έναγων άπαιτεί από σε
γρ. 302 δυνάμει λογαριασμού της 12 Φεβρ.
83. επιβεβαιουμένου και δικ' της ύπογραφής
σας.

Τελειδίκος άπόφασις δύναται να έκδοθή
καθ' ύμων είτε παρουσιασθήτε κατά τον ένω
χρόνον και τόπον είτε μή.
Τή 19 Μαΐου 87.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Όφύζια άγγλικά καλής ποιότητος εύ-
ρίσκονται παρά τω κ. Ν. Δ. Ύψαρίδη
πωλούμενα χονδρικώς προς παράδες 70 ή
όκά με λ. Στερλ. γρ. 132 τότε μεταρητότε.

Ό ύποφαινόμενος είδοποιώ ότι εις
τό ζακχαροπλαστεϊόν μου α ή Άλβιόνν
κείμενον παρά τον νέον όρόμον έν τοίς
κτήμασι Κύκκου ύπ' άρ. 53 εύρίσκον-
ται γλυκίσματα διαφόρων ειδών καλώς
κατεσκευασμένα, κομφέτα δια γάμους,
λοκούμια διαφόρων ειδών, σιρόπια επί-
σης, και πλείστα άλλα της ζακχαρο-
πλαστικής τέχνης. Αί τιμαί είνε λιαν
συγκαταβατικάί. Εις τούς προμηθεύον-
τάς μοι πελάτας πληρώνω άνάλογον
της άγορασθησομένης ποσότητος προ-
μήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Εν τω τυπογραφείω Σάλπιγγος κειμένω
υπό την σίκιαν του κ. Α. Κουδουνάρη πλη-
σίον της άγοράς Μπιλιάρδου προσελήφθη
εργάτης της βιβλιοδετικής. Εν αύτῳ δένονται
στερεώτατα βιβλία εκκλησιαστικά δια δεσμα-
τίων περικαλυμμάτων και διάφορα βιβλία
δια περικαλυμμάτων κοσμουμένων δια χρυ-
σοϋ και άνθαμιλλωμένων προς τὰ εύρωπαϊ-
κά δέματα. Οί έχοντες τοιαύτα θέλουσι μεί-
νει εύχαριστημένοι κατά τε την ποιότητα του
δέματος, την ταχύτητα της εργασίας και
την τιμήν.

Εν τῳ τυπογραφείω « Σάλπιγγος »
εύρίσκονται έτοιμα γραμματία επί κα-
λού χάρτου κυανού έκτετυπωμένα. ως
και φορτωτικά, και πωλούνται εις τι-
μάς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Εν Λευκωσία ο Κύριος Μ. Χ. Τόμβιος.—Εν Λάρνα-
κι ο Κύριος Μ. Ορρανίδης.—Εν Βαρσοσσίς ο Κύριος
Γ. Παντελίδης.—Εν Κυρηναία ο Κύριος Ι. Γ. Δημητρί-
αδης.—Εν Κτήματι Πάρου ο Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Εν-
Κυθραία ο Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Εν Μόρφου ο Κ. Ίω
Κυριακίδης.—Εν Λαπίθω ο Κ. Ν. Χατζή Παρασκευάν
—Εν Τριχώμω ο Κ. Αλέξανδρος Λουκά.—Εν Καρ-
πασίω ο Κύριος Κ. Χατζήπέτρου (Αιγιαλούσαν).
Εν Λευκάροις ο Κύριος Μ. Ίερωνυμίδης, Κομοδίκης
ΕΝ ΔΕ Τῳ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ
Εν Αλεξανδρεία ο Κύριος Χ. Ν. Κυζιθης.—Εν Καί-
ρμω ο Κύριος Ίω. Κ. Γεωργιάδης.—Εν Πόρτ Σε.
ο Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Εν Τάντα ο Κύριος Α-
ριστειδης Λοΐζου.—Εν Σμύρνην ο Κ. Πέτρος Παπαδόπου-
λος.—Εν Αθήναις ο Κ. Θ. Θεοδόττου.

Εκ του τυπογραφείου «Σάλπιγγος».